

РУСЛАНИ

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані відля від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Передплата
на «РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.
За границею:
на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 16 сот.

«Вирнеш ми очи і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Хто не зверне нинішного числа „Руслана“, вважаємо его нашим передплатником

Парламентарні вигляди.

(X) Ві вторник приступила бюджетова комісія ради державної до дальшої роботи і перейшла до розправи над міністерством справедливости, котре покінчить в сім тижні, а відтак прийде на чергу міністерство просвіти. З останками бюджету упорав ся комісія неперечно до 8. лютого. Відомо, що міністерство справедливости і просвіти, се найдражливіші части бюджету, при яких мимохіть висувають ся язикові і національні питання і викликають горячі розправи і певно й тепер дійде до вельми горячих перепалок, але не буде ніякого вибуху. Так само можна вже сьогодні майже напевно сподівати ся, що бюджет в повній палаті перейде без особливих випадків до Великодня. Отже хоч пізно, але доходить рада державна до зрозуміння своєї задачі, для якої її поликано 17. жовтня. Страчено однак багато часу, бо вже в тій хвилі повинна би рада державна займатися угорскою угодою.

Пять літ стоїть она вже на дневнім порядку і як-раз в інтересі Австрії було би, усунути сю колоду, якої годі обійти. Правду сказавши, винна сему лівниця, що почала обструкцію проти угоди нібито з річевих понук. Др. Лехер пописував ся своєю 14-годинною промовою з 28. на 29. жовтня 1897. року про сю угоду, а навіть за міністерства Клярого, котрий лівниці зробив таку велику уступку, не залишила она обструкції. Задля того тим більше се цікаво, що тепер як-раз той сам др. Лехер виступив на зборах в Берні і промовляв про конечність угоди з Уграми, хоч при тім додав, що лівниця буде трактувати угоду з економічного становища, предметово і з реально-політичною оцінкою буде старати ся її парламентарно перевести. Він виразно зазначив, що нема підстави вже тепер до зневіри, і було би се політичною помилкою вже тепер сумнівати ся о успіху. Очевидно мав він тут на думці національні відносини, а він належить до тих моравских Німців, котрі не легко дали би помирити ся з Чехами. Мимо того такі звороти, як «реально-політичні згляди на есткуючі обставини» почути з уст Лехера, се вже великий поступ. Здаєть ся і лівниця вже дійшла до свідомости, що населеню не поможе ся високопарними і популярними фразами і для того глядить дальше поза бюджет і бажала би навіть довести до ухвали австро-угорської угоди.

Певно, що се значний поступ. Однак вигляди на красне тим замрачені, що з боку Чехів виривають певні сумніви. Німецька обструкція викликала опісля ческу, а позаяк лівниця вела обструкцію проти угоди, то можуть се поспробувати і Чехи. Вжеж др. Герольд заповів в осени, що головний бій відбуде ся при угорській угоді. Тим хотів він очевидно лише зазначити, що наколи не вдовольнить ся чеським дома-

ганям, то они не допустять до парламентарної полагоди австро-угорської угоди. Таким способом стояли-б ми перед новою хоч иншою перепоною. Головною перепоною є нерозв'язанє німецько-чеське язикове питанє, котре як скеля тяжкє на всіх австрійских відносинах. Розпочато тепер нові проби до розв'язки сего питаня, а хоч зразу з всіх боків висловлювано сумніви про успіх, однак дневникарські розприви причинили ся чимало до проясненя і нагромадили багато цінного материялу. Знесенє язикових розпорядків за міністерства Клярого д. 17. жовтня 1899 задало важкий удар Чехам. З того часу домагали ся они конечно приверненя попереднього стану. Звичайно думано, що розходить ся о приверненє Баденівских розпорядків, які поставили засаду повної двоязичности урядів і урядників в Чехах і Моравії. Але позабуто о тім, що 17. жовтня 1899 знесено не Баденівські але Гавчівські розпорядки, які були зміною Баденівских і вводили систему одноязикової взаїмности, о скільки розходило ся о внутрішню урядову мову в переважно одноязикових областях. Проти сих змінених розпорядків не виступали прямо Чехи, але як недавно се висловили, станули на становищі *tolerari posse*. Недавно посол др. Пантучек предложив сей проєкт яко можливий до розв'язки язикового питаня, тим більше, що й Палацький і др. Кайцль вважали таке рішенє можливим. Рішенє се однак залежить і від прихильности Німців. Можемо як-раз вказати на дивний зворот в тім таборі, іменно головос головного органу німецьких людовців, котрий апробує становище д-ра Пантучка і називає се кроком вперед до реальної волітики. Очевидно німецькі людовці опізнали ся троха з своїм поглядом, бо не треба було вести обструкції проти Гавчівских розпорядків і домагати ся розпорядку Клярого з 17. жовтня 1899. Але всеж хоч пізно приходять до зрозуміння слів д-ра Кайцля, що ділять їх панерова тонка стіна. В обох таборах проявляє ся відвага до мира, а се можна вважати вправді не вістунами мира, але вступними услівями до его підготовленя.

Земля, наша мати...

Страшні є дєти діяльности німецької колонізаційної комісії супротив Поляків в Познаньщині. Регєструючи їх, каже Przeglad:

Хотяй би всі сили сьвіта станули по нашій стороні, нам се нич не поможе, коли станемо етнографічним елементом без землі, бо тоді вже не будемо народом. Богато, рішучо за богато говорить ся про такі дрібниці в Познаньщині, як адреси на листах, як написи на рогах уліць, як польщенє імен на вивісках; сих дрібниць боронимо завзято, зі знатною дозою жертволюбности. Але коли докладно розслїдимо послїдну публикацію колонізаційної комісії, то пасуне ся страшнє припущенє, що боронимо лише позори та улуду, а сама твердиня є вже для нас страчена...

Від року 1886. комісія набула в Познаньщині 113.000 а в західних Прусах 49.200 гекта-

рів землі. Щоби дати понятє про величину сего набутку, каже комісія в своїм справозданю, що єї ціла посїлість є вже більшою від обох німецьких княжеств Райс і Шавмбург-Ліне, разом взятих. Свій цілий набуток колонізаційна комісія подїлила на 116 нових, зовсім німецьких і протестантских сел, які мають свої євангелицькі збори, школи, читальні, рільничі спілки і позичкові каси, так щоби колоніст зовсім не потребує стикати ся з польским населенєм. Разом ті села посїдають 77 тисячий гектарів землі, а они розложені так стратегічно, щоби щонайменше другий раз стілько польської землі могли повести з праці своїх рук, навіть без помочи правительства, загорнути для себе. Рента землі комісії ще не розпарцельована і лїде, здає ся, на створенє юнкерских маєтностей, бо гр. Більов заповів, що правительство мусить створити на східнім кінци держави німецьку велику власність. Загалом викупила колонізаційна комісія 264 двірских обшарів і 70 селянських загород.

Грошей не було, може хто скаже? — кінчить Przeglad. О найшли би ся они, коли би ми нашу жертволюбність мірили ціллями. Сто шістьдесять тисяч (о скільки до тепер відомо) дала двомісячна складка на вжєсїнські діти. Скільки дало би ся в тім самім темі зібрати через п'ятнадцять літ на охорону землі, коли би ми уміли річево оцінювати вартість річи та до їх звачіня приміювали свої сили. А тимчасом на земекій банк в Познаню, який після всіх сил ратує землю від колонізаційної комісії і який зовсім не жадав жертв, але дав поруку за цілість вкладок і дав проценти, заледяв в трудом зібрано мільон марок, а про другу конскрипцію на мільон марок, не знаємо напевно, чи удала ся вповні.

З сєй борби за землю не мала і для нас наука, тимбільше, що приступаємо до заложеня Парцеляційного банку, для ратованя землі, нашої матінки.

Д О П И С Ь.

З Перемишля.

(Йорданське Сьвято).

Безперечно найвеличавіше обходять ся Йорданське Сьвято в Перемишля, де поважна ріка в самім осередку міста, «срібнолентий Сян» своїми високими берегами, що творять немов природні трибуни для натовпу публіки, уможливує розвиненє цілого блеску сего величавого церковного сьвята. Надсилають нам ось який опис сего річного йорданського водосьвятія в Перемишля:

Погода. Мороз до трьох степенів. День справді був відповідний на таке величаве торжество. Вже раненько о девятій годині сходились товпи вірних. Заняли усю церкву, а прочі зановнили увесь склїн катедральної гори. Перед дверми церкви стояла музика військова і відділ війська 77. полку, який давав в відповідних місцях Служби Божої сальви. О три чверти на дев'яту введено торжественно Преосв. Еп. Константина з палати до церкви, де відслужив разом з крилошанами торжественну Службу Богу. На Богослуженю були присутні представителі властей, які брали участь і в торжественнім поході.

Величаве торжество водосьвятія зачало ся

о 11. годни. Водосвятіє йорданське відбувалося на Сяні, куди треба йти досить далекими улицями. Попереду походу йшли братства з образами і хоругвами, яких лискучі хрести ясніли до сонця, відтак товариство «Зоря» з прапором, музика військова, відділ війська, хор богословів, ряди священників і крилошан, а на кінці архирей з асистюю, з обох сторін архирея почесна сторожа військова і відділ ветеранів. За ним йшли представителі властей та тисячі вірних, проте і натовп був великий. Цілий похід ішов ринком, улицею Костюшка та залізним мостом на другу сторону Сяну, де зготовлено поміст з дощок над рікою (бо вода не замерзла), на яким стануло усе святицтво з Архиреем.

Оба береги ріки і міст битком заповнили вірні Такого величавого виду і такого торжества (яке має лише руска Церква) не доводиться часто видіти. Думаю, не від річи буде, описати бодай кількома словами се водосвятіє йорданське. Ось так більше-менше читають ся найперше молитви, в яких просить ся св. Духа о освячене води, читає ся старозавітні «чтенія», де говориться про о створеню світа і розділеню води від суші, подібний апостол і євангеліє. В євангелію читає ся о обявленю Преосв. Тройці.

Відтак слідує саме посвячене води. Диякони найперше кадят воду кадилом, відтак архирей і священники занурають в воді три рази запалені трисвѣчники, які означають св. Тройцю, котрої розум не може поняти, відтак дует три рази на воду, та голосить відповідну молитву і просить св. Духа, аби освітив єї, а пальцями крестить її три рази крестообразно, а на кінці занурає в воді три рази крест і сьпіває тропар «Во йордані»...

Відтак зачерає води, не сам і вірним дає пити та кропить усіх людей святиною водою.

В часі важливіших святинодійствій військо давало салви, а музика грала. По водосвятію так само торжественно вертав цілий похід. По дорозі там і назад військова музика красно грала, а хор богословів прегарно сьпівав, так що всі присутні були дуже одушевлені. З поворотом вступив Архирей з асистюю на сторожницю військовою, де зібрали ся представителі усієї армії з начальником твердині п. Пухерною і ту покропив єпископ військо і генераліцію святиною водою і пожелав доброго розвою та благосло-

веня для армії, а п. Пухерна подякував, при чім уся генераліція стояла з відкритими головами.

Звідси вернув єпископ з духовенством і вірними до церкви, де закінчено Службу Божу і відсьпівано многолітя св. Отцевя, цїсаревя, духовенству і вірним. На кінці всі присутні відправили торжественно Архирея до палати і одержали з балкони архирейське благословенє. Ось так відбуло ся се величаве водосвятіє йорданське в Перемишлі.

З бюджетової комісії державної ради.

Вчера раджено при етаті міністерства скарбу над митами і справа заострила ся була так дуже, що презес комісії др. Катрайн о год 12. відпочив засіданє до год. 3. пополудни, щоби сторонництва могли порозуміти ся що-до голосування.

Іменно підчас дискусії над митами референт пос. Шрафль заявив, що з огляду на се, що посольська палата ухвалила знесенє мит, комісія повинна властиво зовсім не ухвалювати сего доходу. Однак з уваги, що палата ухвалила тримісячну провізорію бюджетову, з узглядненєм доходу з мит, референт вносить, щоби сей дохід ухвалено, але лише на пів року, бо сей речинець є достаточним для зарядженя відповідних приготувань до знесеня мит, так, як сего жадала в своїй ухвалі посольська палата.

Інші бесідники завняли також становиско референта, а в виду сего відповів міністер скарбу др. Бем-Баверк, що він сам є противником сеї застарілої форми доходу, але не може згодити ся на єго знесенє, доки не ухвалить податку від залізничних білетів на покритє тамтого убутку. Впрочім контракти на р. 1902. з пахтиярами вже заключені, а приспінєне речинця знесеня мит справило би правительству багато труднощій. Треба би або зіврати контракти наражаючи ся на процесу, або заплатити відшкодованє, — а те все пішло би на кошт податників. Ухвалєне комісією знесеня референта мусів би міністер уважати сильним *вотум недовіря* для єго бюджетової і фінансової політики і мусів би витягнути відповідні консеквенції з такої ухвали.

В довшій дискусії, яка вела ся в сїм предметі поставив др. Бик найдалше ідуче, можли-

ве до привятя знесенє, яке домагає ся знесеня мит з 1. січня 1903. р.

Пополудни при голосованю відкинєно знесенє референта 17 голосами против 8, а наслідком сего пос. Шрафль зложив свій реферат і зголосив вотум меншости.

В дальшій ході полагдила комісія титули «консумційні податки» і «оплати від горячих вапов» та перейшла до бюджету міністерства залізниць.

Новинки.

— Календар. В четвер: гр.-кат. Григория; рим.-кат. Иоана. — В пятницу: гр.-кат. Теодозия; рим.-кат. Тимотея.

— **Зі Станиславова** пишуть нам: Дирекция ц. к. гимназій в Станиславові дістала сими днями порученє, глядати помешканя на два відділи для першої класи рускої гимназії з новим роком шкільним. Річею патріотів станиславівських є, подбати завчасу о те, щоби руска молодіж заповнила оба відділи по самі береги...

— **Вжєсня в учительській семінарії.** Деякі польскі днівники, яких задачно є лише визискати кожду нагоду для розширеня розділу межі обоманародностями та юдити на Русинів, виступили з ложною вісткою, немов то Рада шкільна видала розпорядженє, щоби в семінариях «молили ся» кандидатки на переміну, раз по польски, раз по руски, без огляду, чи се Русинка, чи Полька. Русинки молили би ся по польски, то згадані днівники не узглядняли се, але напали на шкільну раду, що она заводить прускі порядки та вівзвали Польок-кандидаток поступити собі так, як «богатырське дзєдї вє Вжєсні». В сій справі Gazeta lwowska дає ось яке півурядове поясненє: Львівскі семінарії є, подібно, як іншї семінарії у східній часті краю, утравквістичні і мають приготулювати такі кандидатки, які були би спосібні занимати посади в школах з польским або руским викладовим язиком, без огляду на се, чи кандидатка є Полькою, чи Русинкою. В сій семінарії істнує отже від непамятних часів, без виразного розпорядженя шкільної ради краввої, як внутрішнє зарядженє, звичай, що всі кандидатки обох обрядів учать ся відмовляти молитви в однім і другім язичі, так само учать ся всі кандидатки сьпівати польскі костельні піснї і церковні рускі піснї, щоби в будучности були приспособлені занимати посади в школах без огляду на се, чи в них переважають діти одного чи другого обряду.

Хто не дозволяє польским ученицям семінарії познакомити ся з рускими піснями і мо-

АНТИН КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Бодай у сні.

(Конець).

— Ні, ні, я не думав так — поправляєть ся директор — не можете мені, пані, взяти сего за зле. Але звичайно перші виступи потребують богато. Гардероба, то знов те, то се... Може не маєте як-раз при собі грошій...

Що він? дурень, чи удає дурного? Йї не треба грошій?... «До щадниці трудно дотиснути ся... Ха-ха! Дурак, сьмієть ся із неї. Купить собі. До щадниці!... І він справді гадає, що вона має в щадниці гроші? Але-ж має, має... Сто сїмдесять тисячів має зложених. Сто сїмдесять тисячів... Кождому, хто поспитає її, чи має які гроші, скаже: Сто сїмдесять тисячів у щадниці. А може ні?... Най іде перевірить. Най зрівняєть ся із нею перша-ліпша дідичка! Чи-ж се не маєток: стосїмдесять тисячів?... Нараз стрілила їй нова думка до голови: Дурна ти, дурна! а хто-ж тобі повірять, що ти мавш такі гроші? Ну? то сто тисяч. Або ні, най не буде вже цілком тої сотки, берім лише сїмдесять...

— Я перепрашаю ще раз, що поважив ся, але... чоловік привик уже до того, — оправдував ся директор.

Добре, добре, вона не робить

їйому ніяких викидів. Се таке звичайне в артистичнім сьвітї. Вона не уразила ся тим піраз. Навіть вдячна їйому за добре його серце. Вдячна до смерти. Не забуде їйому ніколи...

Чого?... відозвав ся у ній якийсь голос. За що вона має бути їйому вдячна? По що було се говорити, коли неправда. Не може, не може бути їйому вдячна. Він замість виймити триста корон, замість заплатити їй цілу платню з гори, виїздить із щадницею. А вона знов лишила ся без нового, знов мусить зичити. Але тепер то що иньшого. Тепер має вже на що зичити. Перед нею простираєть ся сьвітла будучність, а як вже не що иньшого, то бодай тих триста корон місячно на разї. Ну, не дїжде він, аби вона сьпівала їйому довго за сїх марних три сотки. Хіба сего не схоче. Або скавати їйому від разу, що се не ва довго. Най знає. Що він думає собі? що кого зловив? Гадає може, що зробив мені ласку. Може хотів, аби їй подякувати їйому. Упасти на колїна, цілувати по руках. О ні, ні! Раз, раз лише цілувала мнжчину по руках — ні, ні, анї разу, бо той, котрого вона цілувала, котрому всисала ся до рук, до котрого говорячи давила ся сльозами, не був чоловіком. Се був чорт, або ангел, але не чоловік, ні! Чоловіка вона рушила би своїми сльозами, своїми прозьбами, тим горячим поцілуєм у руку. А він ні і ні! Кажуть, що се обиджає гідність жінки цілувати му-

жчину в руку. Ні, брехня! Брехав той, що казав так, або уважав се-бе такою худобиною, якої не варто й ногою коннути, не то цілувати, ще й у руку. Той, котрого вона цілувала у руку, стояв тоді так високо в її очех, був такою святистю для неї! Тим поцілуєм піднесла ся, як їй здавало ся, високо, а все-ж такі ріжниця між ними була велика, коли почула із його уст: ні!

— Знаєте пані, коли зачинаєть ся проба?

— О девятій, здаєть ся. Так, я прийду, прийду точно, бо знаю, як се прикро, коли мусить ся на когось ждати.

— Так, так, прошу. Чи можучим ще служити?

А чому-ж би ні? Грошій, грошій... Але як їйому сказати се? Одно слово і мала би триста корон. Не треба ходати, кланяти ся, просити. Але вже тепер хіба не буде кланяти ся. Тепер уже їй кланятимуть ся. І жиди поприлїтають із грїшми і метелики... є-ж їх там... дідичі, графи, високі урядники... Все на-вколїшках перед нею. Все на її услуги. Її воля буде для них приказом, одно її слово перевертатимє цілу їх душу. А властиво не душу, бо душі у них Біг ма', але кишені — то дном до гори.

— Панио Зоню! панио Зоню, вставайте! почула над собою, а рівночасно здавало ся їй, як би всі ті кишені, що митью поотвірвали ся перед нею, почали ховати ся поквапно. Не досить того! Постать ди-

ректора почала щезати у мраці. І контракт щез десь із ним. І той нещасний підпис, над яким намучила ся стільки. Все щезло десь. Хотїла кричати, але голос зазмер на її устах. Крикнула лише несамовито: «Що?!» — схопила ся на рівні ноги і мало не покотила ся на землю.

— Що вам, панио Зоню! Ви налякали ся так... Я збудила вас, бо йду на місто, та не знаю, що вам купити...

— Як то купити?

— А на обід?...

— На обід?... Та я... Її не трудїть ся. Я сама. Я не знаю ще...

А коли гадиня вийшла з хати, вона кинула ся знов на ліжко, прислонила очі повіками і почала вдумувати ся в свій сон.

Який красний був!

А по хвилі промовила:

«Бодай був і не приснив ся».

Зітхнула глибоко.

Цїле її житє, усі мрії, все щастє — хіба у-ві сні.

Встала, почала збирати ся на пробу. А коли вже виходила, згадала, що нинї пятацятого. Дїстане свою півмісячну гажу, двацять корон... Щастє, бо не було би вже за що обідати...

А то скільки приснило ся?... Три сотки?...

«Бідна ти хористко! Бодай у сні сотки збираєш і славу!» — промовила згїрдливо і побїгла на пробу.

литвами, сей замкає їм дорогу до шкіл, в яких учителька, маючи перед собою діти переважно грецького обряду, мусить кермувати молитвами і піснями сих дітей відповідно до їх обряду.—Ну, і так відпав один аргумент о удіску Полякуф на Русі...

— **Вечерниці з танцями в Станиславові.** Заходом товариства «Руська Бесіда» в Станиславові відбудуть ся в четвер дн 6. лютого с. р. *вечерниці з танцями* в комнатах станиславівських народних товариств і в великій примежній сали при ул. Собіського ч. 28. (давнє касино військовоє). Комітет, зложений з молодих і енергічних соколів доложив усеяких старань, щоби вечерниці (одинокі сих мясниця) удали ся як найліпше та не дали ніякої причини до яких небудь негодвань. В тій цілі упросив комітет усіх «соколів», так місцевих як замісцевих, до участи і в сей спосіб занобіг вже заздальгідь немилій «петрущці», а крім того замовив в заграничній фабриці чудові карнети, що будуть правдивою прелестію для пань. Тому спішіть усі красавиці на сей вечерок, бо се одинока нагода в так тяжкій порі розвеселити ся і забавити ся. Початок о годині 8. вечером. Вступ за запрошеннями від особи 3 кор. Білет родинний для 4 осіб 10 корон. Для пань стрій вечерковий або народний, для панів балевий.

— **В Нареві місті** відбудуть ся дн 25. с. м. (в суботу) о 2. год. пополудни загальні збори читальні «Просвіти».

— **О. Д. Тянякевич** прислав нам письмо у відповіді на дотичну допись станиславівських дяків в 2. числі «Руслана». В сім писмі заявляє шановний автор, що мимо призначеної важности образу і его всесторонних заходів, не можна було найти нігде купця на образ, чи то задля убогости наших церквей, чи задля маловаженія для малярської штуки і дяківської справи. Тому остаточно видів себе спонуканим прийняти офертю станиславівської катедри, яка своє низьке предложєне усправедливила своєю убогостию та сею обставиною, що станиславівські дяки повинні би привнести якусь жертву для украшенія станиславівської катедри. З сей причини о. Тянякевич візав станиславівських дяків «зложити по коруні».

— **Нові назви двох деканатів.** Дотеперішну назву «львівско-городского» деканата пореміняла митрополіча консисторія на «деканат львівський», а деканата «львівско-загородского» на деканат «яричівський».

— **Січнева демонстрація.** Вчєра вечером в 39. роковини січневого повстанія Поляків прийшло у Львові до великої демонстрації молодіжї перед російским консулятом. Як що року в сей день молодіж зібрала ся на личаківскім цвинтарі, аби відспівати патріотичні пісні на гробах померших повстанців. З цвинтаря товпа до 1000 осіб сьпіваючи посунула ся ул. Пекарскою до міста. Коло палати Семеньських загородила їм дорогу поліція, а комісар Де Ложж візав демонстрантів розійти ся. Однак похід пертий з задю наступив на кордон поліції, перервав его і машерував ул. Паньскою, Камінною, Баторія, св. Симеона на Академічну. Заки ту дійшов, вдвоє збільшив ся. Поліція старала ся здержати сьпіваючих, але се нічо не помагало. Молодіж помашерувала ул. Коперянка в гору аж до жандармерії і ул. Уейского та Технічкою дістала ся до Пезауґського парку. Коло реставрації стояв кордон поліції, аби не допустити демонстрантів до памятника Голуховского. Філя молодіжї звернула на ул. Крашевского і мимо опору поліції дійшла перед дим російского консуляту. Ту залунали неколко свисти і крики. За хвилию мигнули з далека шаблі і пів ескадрони гузарів впало в товпу. На щастє ніхто при сім не потерпів лиха. Гузари станули перед консулятом, а демонстранти усунули ся до парку, звідки по доброй пів години сьлівів і промов ріжних бесідників, розійшли ся. Коло памятника Голуховского стояли ще годину потім дві компанії піхоти і пів ескадрони гузарів. Коли все утихомирло ся, пів ескадрони гузарів вернула до касарнів, а друга половина ескадрони стояла в поготовлі в дирекції поліції. Перед російским консулятом сторожила цілу ніч компанія війська. В часі демонстрації арештовано двох академиків, одного гімназіяста і робітника.

— **Щедрий запис.** «Przedświt» доносять, що померший віцепрезєс заліщицкої повітової ради, Тома Вартанович, записав 8.000 К на загальний шпиталь в Заліщиках а 2.000 К на церков в Звинячі.

— **Крадіж в церкві.** В Тустановичах коло Борислава невисліджені злодії украли з церковної скарбони 2.600 К.

— **Лєпта жєбрана на руску молодіж університетску.** В сєлі Оришківних, гусятиньского повіта, зголосив ся до місцевого пароха о. Туркевича жєбручий дід сьльський, ходячий з торбами за прошєним хлїбом і зложивши єму призьбірних 50 сотиків, просив перєслати їх для руских студентів, що стоять за рускою правдою. Зворушений до глєбини парох приймив сей даток і відіслав з другими датками з сєго сєта до

комітєту. І деж шукати ще вимовнішого доказу, що справа університєтска не проникнула до глєбини організм цілої рускої сусьпільности а, що не стала справою загально-народною!

— **Нові округи санітарні** мають бути отворєні в Угнєві, в Галичи, в Стрілисах нових, в Олєську і в Добчицях.

— **Новий спорт.** В пятницю вечером появили ся перший раз у Львові, а здає ся, і в Галичині норвежскі саночки (Rennwolf). Сі саночки їдучий сам вправляє в рух, відбиваючи ся одною ногою від землі, підчас коли друга нога спочивє на конаници, а руки оперті о поручє. Ноги в своїм положєню міняють ся а саночки по убитій снігом дорозі сунуть ся досить швидко. Для нас тота новина цікава, особливо тим, що впроваджує єї руский «Сокил», ведений умієтно новим головою п. Б. Будзиповским. Товариство наміряє розбудити замилуване до сьїжного спорту і подати члєнам нову розривку, а се незвичайно причиняє ся до здоровля.

— **Далека дорога.** З Тернополя доносять, що купєць збіжа з Гота в Німєччині вислав дн 24. марца 1883. року картку до тернопільского купця Штерлінга. Картку одержав адресат дн 17. с. м., значить ся, майже по 19 літах.

— **Обманьство банкира.** В Празі увязнено влєстителя векслєвої контори, Густава Маєра, під закидом обманьства на 68.000 К.

— **Студентскі союзи в Росії.** «Правіт. Вєстник» оповіщує розпорядженє міністра просвіти ген. Ванновского о організації союзів і товариств студентских в університєтах в Росії. Після того розпорядженя вільно студентам відтєпер творити союзи, закладати каси взаємної помочи, отвірати бібліотеки і читальні, організувати кураторії для вишукуваня занятя убогим ученикам і творити корпорації в цілі обговорюваня квестій наукових, літературних, артистичних і т. д. З долучених до того розпорядженя статутів показує ся, що університєтскі власти мають вести нагляд над всіми товариствами і корпораціями студентскими.

— **З поезії Уляни Кравченко.**

Троякє щастє.

Серце молоде весьє за коханнем
Мов дитя за рожею, коханнем;
Обнима' весь сьвіт, від него хоче
Тільки коханья.

Серце дуже в повноті житя так;
Надміром охоти, сил кипучє,
Вже не цвьіту рож, а лаврів прагне
З трудом здобутих.

Серце горєм, стратами втомленє,
І дивуючєсь, що жадно квітєв
Не тривких бажало, хоче тільки
Пальми спокою.

— **Мала перешкода.** В Новім Йорку мало недавно відбути ся вінчанє одної пари «залюблєних». Гості вже були зібрани ся в домі молоді, коли нараз батько покликав молоду до передпокою на слово. По хвилі молода вернула до салї і оголосила зібраним гостям: Мій наречєний застрілив ся з незвісної причини, отже вінчанє не може відбути ся, але відбудє ся бенкет, до якого все приготованє, отже най нам ся мала перешкода не відбирає охоти.

— **Дрібні вїсти.** У Відні помер музик Йосиф Копецкий родом з Галичини. — Профєсор окулістики др. Махєк, перебувши тяжку недугу, виїхав зі Львова на довший час за границю для скріплєня здоровля. — Рада міска в Берєжанах надала вірменьскому архієпископови Теодоровичеві почетне горожаньство. — В Берєжанах помер нагло дн 20. с. м. профєсор гімназії Тома Глїнський, люблєний і рускими студентами.

— **На фонд академічної молодіжї** зложив в нашій Редакції ВП. Омєлян Вербицкий з Хмєлик 3 короні.

— **На книжочку вкладову Товариства взаїмнє кредиту «Дністер» ч. 1800.** на фонд академічної молодіжї вплинули дн 11. січня 1902 дальші жертви: Громада Стинава виж. через Ст. Мушака, агєнта Дністра 12 К, зі збірки акафиста; о. Остап Скоморовский з Івачєва гор. з різдвяного префєрєнса 2 К 50 с., п. Анд. Паламар з Нового Сєла коляду від радикальної партії 10 К 50, Іван Грабовєньский з Долини складку 7 К 50 с., (від о. Л. Захарєєвича з Рахині 2 К, від п. Марії Сєнів 2 К, за 10 проданих карток з колядою 1 К 50 с., від Хор... 1 К, Лєнартовича 1 К); громада Гринїв з коляди заходом Д. Шарабурї і чесних господарів 25 К 60 с.; о. Анд. Стрільчик з Тисьмениці від міщан 14 К 40 с.; о. Ю. Левичий з Лєсятич складку в церкві на вечерїю в дєнь Рїздва Христ. 10 К 76 с.; о. Евг. Гошовский зі Збоїск 22 К 50 с. (зі єкладки в церкві 14 К 50 с., від себе за сїчєнь 4 К, М. Гошовскої 2 К, Левка Гошовского 1 К, Тоєя Гошовского 1 К, Йос. Стєця начал. гром. 1 К); Читальня Просвіти в Струтині 10 К 06 с., Теофан Головчук від себе і родини 4 К 10 с., Волод.

Антонович з Тисьменичан складку 22 К (від Е. Сабата 5 К, п-ні К. Антонович 4 К, від гостей, яко коляду 6 К, з акафисту в Берєжницї 2 К 80 с., з акафисту в Тисьменичанах 3 К 20 с.); о. Александр Слюсарчук з Рунгур 3 К, о. І. Волоєнянский жертви зібранї в касинї в Краківці 17 К. Разом того дн 751 К 55 с.

Дн 12. січня 1902 вплинули дальші жертви: Ів. Кузьмич 5 К, Волод. Бачиньский з Берєжан за 100 листків переписних 10 К, о. Теодозий Стрєцкий з Синєвідска вижнього складку 155 К 86 с. (від церкви в Синєвідску виж. 40 К, підчас соборного акафисту зложили: В. Мацьк 2 К, Марія Івана Варивода 2 К, Мик. Головка 2 К, Гнат Масний 2 К, Анд. Дзюра 2 К, Анд. Масний 2 К, П. Говран учитель 1 К, п-на Францішка Вірт 1 К, п. Віртова 1 К, п. Ольга Слободян учителька 1 К, Гр. Ілюк 1 К, А. Джує 1 К, І. Плювак 1 К, К. Ядульчак 1 К, С. Карнин 1 К, І. Димичий 1 К, М. Мидик 1 К, Н. Гарасим 1 К, Г. Ядульчак 1 К, І. Думинєд 1 К, Гр. Цмоць 1 К, І. Барабаш 1 К, Д. Струк 1 К, Ф. Цмоць 1 К, К. Цмоць 1 К, Ф. Федішин 1 К, А. Сиройшка 1 К, М. Шило 1 К, П. Коваль 1 К, С. Зарєвич 1 К, М. Зарєвич 1 К, Т. Кавка 1 К, С. Масний 1 К, М. Варивода 1 К, датками понєсєше корони 33 К 76 с., парубки: Н. Варивода, Ю. Канинка, С. Савка, М. Гарасим, Г. Канинка, П. Джує, Ст. Гарасим, Д. Пірус, П. Углик, Ф. Кавляка і Г. Зарєвич заколядували 40 К, від А. Цмоця 2 К); п. Евгєн Залєуский асист. почт. 4 К, о. Сидір Зєльський з Милєтина пов. коляду 28 К (від В. Мороза 40 с., від Т. Косовского 40 с., С. Підгайного 50 с., М. Матвієва 40 с., С. Вітовича 40 с., Т. Яремка 40 с., І. Яремка 40 с., Е. Степаніна 40 с., І. Вітовича 40 с., Ф. Квасного 40 с., Д. Мороза 48 с., С. Федика 40 с., М. Кравця 40 с., І. Стадника 60 с., Т. Степаніна 40 с., А. Зелєньскої 40 с., М. Шевчук 40 с., І. Кремєня 40 с., А. Романишина 40 с., О. Вітовича 40 с., Ф. Шмїда 40, А. Ступира 40 с., Анни Федик 40 с., І. Шевцева 40 с., Т. І. Кота Г. 50 с., І. Вітовича М. 50 с., Гр. Вітовича 40 с., Т. Мороза 40 с., О. Білоуса 40 с., С. Степаніна 1 К, о. С. Зєльского 1 К, Яр. Зєльского 1 К, Зонї Зєльскої 40 с., Костї Зєльскої 40 с.); др. Єронім Малишевский з Кульпаркова за 1. 10 К, І. Пасиньский з Кульпаркова 10 К, п. К. Карасінска зі Львова за 1. м. 10 К, п. Лодиньский з Збаража 4 К, п. Клим Гутковский з Тернополя коляду 222 К 70 с. (від о. Вол. Громницького 10 К, п. В. Левичского 2 К, п. Миколаєвича 4 К, п. Чємєвиньского 1 К, п. Германькова 1 К, п. з Кобляньских Спитковскої 2 К, п. Рїшнїньского 2 К, п. Калитовского 4 К, др. Е. Олесницького 20 К, д-ра Лучаковского 20 К, п. Гринєвєцкого 5 К, Евг. Даниловича 1 К, д-ра Север. Даниловича 3 К, підпис нечиткий 1 К, о. Гаморака 2 К, д-ра Гладішовского 10 с., п. П. Моєтовича 2 К, о. Марковского 2 К, п. Чабана 2 К, п. Савини Онїшкової 1 К, п. Пігуґа 1 К, п. В. Чумака 1 К, п. Гафисковича 1 К, п. Сєвєнка 3 К, п. Цибики 10 К, п. Кривавича 4 К, п-ні Лєсьякової 5 К, о. Т. Бородайкевича 2 К, п. Гутковскої 1 К, п-ні А. Зарицкої 1 К, п. Рутковского 2 К, п. Manastyrskiego 1 К, д-ра Свєстєпа 20 К, п. Топольницького 6 К, п-ні Серничковскої 1 К, п-ні М. Зарицкої 5 К, п. Тєннєнбаума 2 К, п. Дженджеря 2 К, п. Юськевича 2 К, п-ни М. Бабичкої 1 К, п. В. Коморовского 1 К, Гр. Коморовского 1 К, Ш. С. Б. 2 К, п. Яримовича 2 К, п. Г. Омичнїньского 1 К, п. Заячківского 1 К, Н. 1 К, о. Дурбака 3 К, д-ра Дроздовского 2 К, п. Поховскої 3 К, п. Марка 4 К, п. Мєроновича 2 К, д-ра Ієтерєвича 4 К, Нг. Borkowskiego 5 К, д-ра Чєкалюка 10 К, д-ра Кєссєра 2 К, п. М. Костєва 1 К, п. В. Дрогобицкого 70 с., п. Мороза 2 К, п. Ю. Гєлєва 1 К, п. О. Солтєса 1 К, п. Сатурьского 4 К, о. Гайдукєвича 1 К, п. Luptoja 1 К, п. Антонішина 40 с., п. Тацішина 40 с., п. Мєдвєдєя 1 К 20 с., wid Polaka przyjatelа Rusyniw, Zawadowskoho 2 К).

(Дальше будє).

— **На книжочку вкладову Товариства взаїмнє кредиту «Дністер» ч. 1800** на фонд запомоговий для академічної молодіжї вплинули дн 21. січня с. р. дальші датки в сумі 149 К 12 сот.; по дєнь 21. с. м. включно вплинуло 41.642 К 27 сот.

— **Вїсти з перемискої єпархії.** Ново поставлєні прєсвитєри одержали слїдуючі посади: Конст. Полянський єтрудниство в Ляшках, Мих. Тєєля єтрудниство в Вєрхраті, Он. Саламон єтрудниство в Вороблику корол., Ник. Милєнич завїдательство в Балічах, Йос. Лєєєк єтрудниство в Гійчу, Ром. Стєців єтрудниство в Чайковичах, Сєв. Ільницький єтрудниство в Добровлянах, Явїнт Кишакевич сповїдниство при катєдральнім храмї в Перемішли. — В пропозицію прийняті оо.: на Балічі Теод. Крушиньский, Ал. Коцюба, Анд. Бендїн, Лев Набак; — на Крупець Ів. Федїв, Вол. Горницький, Лев Саламон; — на Нагову Арт. Мєльник, Вол. Гукевич, Макє. Дуркот. — Презєнти одержали оо.: Ром. Кошєтяньский на Пулаві, Юл. Гумєцій на Любєлю, Вол. Коршовский на Глумчу, Мих. Скєрцкий на Уєстріки горішні. — До канонїчної інстїтуції завїзванї пп.: Стан. Алексєвич на Батятїчі, Ем. Минкович на Мхаву, Ів. Залєць на Хміль, Вас.

Охвич на Туринсько. — Канопічну інституцію на Лішовате одержав о. Кир. Пирожок. — Ординариятским відпоручником до окружної ради шкільної в Ряшеві іменованій о. Ів. Войтович, схоліарх капітули в Перемишлі, до окружної ради шкільної в Горлицях о. Клим. Копилянський завідаєль деканату бісшого і ординариятским комісарем в справах сервітутових. — Крилошанські відзнаки одержав о. Вол. Подольський парох в Деревії. — Увільнене від іспиту конкурсового одержав о. Григ. Мороз. — Намісництво продовжило дотацію з фонду релігійного на дальший один рік для с-трудників в Чирній і Ричигіві.

Телеграми.

Відень, 22. січня. N. W. Journal звіщує, що перше засіданє державної ради відбуде ся дня 4. лютого.

Відень, 22. січня. Нині в цїсарскім замку відбуде ся торжественний акт ренунціяції архикнягині Елисавети Марії, доньки бл. п. аркич-

Рудольфа і архикнягині Стефанії (графині Льоний). В сім акті возьмуть уділ з угорської сторони президент угорского кабінету Сель і міністри бр. Феврвари, др. Влясїч, др. Пльош, Геґедіс і Чех.

Новий Йорк, 22. січня. Генеральний директор панамської велїзницї доносить, що в панамскім залівї затопили ся три повстанчі кораблі і два правительственні.

Новий Йорк, 22. січня. З Панами доносять, що повстанці напали на корабель Лятарус. Залогу вимордували, а корабель підналили. Американський корабель «Філадельфія» прибув з підмогою за пізно.

Льондон, 22. січня. Дневники доносять, що охотники до полудневої Африки зголошуют ся численно. Замість 2000 зголосило ся 3000. З кінем місяця они вирушатє до Африки.

Царгород, 22. січня. В послїдних шести днях стверджено в Багдаді вісім случаїв чуми, з яких чотири покінчили ся смертю.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна Небувала, сензацийна програма! від 1. до 16. счня 1901.

При співучастї військової музики 80. п. п.

1) Увертура (Реклямограф). 2) The Gomers, сьїв з електричними демонстраціями. 3) Awata, незрівнаний жон'лер. 4) Chester Iohustone, феноменальний американський цикліст. 5) Mourdinu, король вломавачів. 6) Орлеанська дівця, найбільший і найгарніший образ американського біоскопу. 7) Орхестра. 8) Братя Адам, модерністичний акт гімнаст. 9) Carmen, італійська субретка. 10) Mr. Rudolfi, артист в концертном свистаню в пальці. 11) Riogoku, славна японська дружина. 12. Орхестра. 13) 15 білих медведів, 4 пси, 1 кінь. 14) Марш.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєнє. В неділю і сьвята два представлєнє. Шо пятницї High-Lifa представлєнє. Білєти вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

єдиноке руске товариство асекураційне, обезпечє будинки і веї предмети движимі против огневих шнїд.

«Дністер» припоручил Прєсєвящ. Ординариятї Всєч. Духовєнству і вірним всїх трєх Єпархїй.

Фонди гваранційні «Дністра» з днєм 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540	кор. 11 сот.	} разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премїй	171.942	" "	
Резерва спеціальна	6.000	" "	
Фонд емеритальний	30.924	" 54 "	

Тарифи «Дністра» умїрковані. Надвїзжа річна роздїляє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члєни 8% звороту в премїї.

«Дністер» виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2.120.834 кор. Шкоди злиждуют ся безпроболочно в присутности Делегата і 2 члєнїв.

Полїси «Дністра» приймають при позичках гіпотєчних: Банк краєвий і Каса ошадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Терєбовлї, Залїцках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тїлькє через «Дністер» в Товаристві взаїмнї обезпеч. в Кракові; в таких обезпечєнь через «Дністер» иде часть провїзїї на рускі публичні добродїїні цїни; полїси і квїти видає Краківске Товариство рускі.

«Дністер» пошукує спосібних агєнтїв, особливо сєлян господарїв в окрєстностях, де ще нема близьких агєнцій «Дністра». Агєнти заробили вже 274.964 кор. провїзїї.

Зголошеня о агєнції треба вносити до Дирекції у Львові.

Сєляне! убїгайте ся тїлькє о агєнції «Дністра».

ВІД ОГНЮ ОБЕЗПЕЧАЙТЕ СЯ ТІЛЬКО В «ДНІСТРІ».

НА ЖИТЕ ОБЕЗПЕЧАЙТЕ СЯ ТІЛЬКО ЧЕРЕЗ «ДНІСТЕР».

Вєїлякі КУПОНИ

вильосовані

цїнні папері

виплачує без потрученя провїзїї або копїтв

Контора вимїни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотєчного.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
посп. особ. приходить о годинї		посп. особ. відходить о годинї	
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Станиславова, Н. двискокого, Потупор
6:20	з Чернівців (Іцкан, Гал. залу), Гусятина	6:30	до Підволочиск, (Київ) Бродів дв. головний
6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6:43	" " " " " дв. Підзамче
7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
8:00	" " " " " на дв. головний	2:55	до Станиславова, Н. двискокого, Потупор
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сяпока	9:00	до Станиславова, Н. двискокого, Потупор
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Піда
11:45	з Рашова, Любачова, Самбора	9:42	" " " " " дв. гол.
11:55	зі Станиславова (Кересмезе, Потупор)	10:20	до Сокаля, Бєзця, Рави рускої і Любачова
12:55	з Янова	10:25	до Чернівців
1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята
3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.	2:15	до Брухович від 16. мая до 15. вересня в неділі і сьвята
4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2:20	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.	3:15	до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.
2:35	" " " " " на дв. голов.	3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
1:45	з Кракова	3:30	до Рашова, Хирова, Любачова
5:40	з Чернівців, Іцкан		
6:00	з Сокаля, Бєзця і Любачова		
Ніч			
7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:10	до Станиславова
8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. шоденно	6:20	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 шоденно
9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
8:40	9:50	7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний
2:31	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова	7:32	" " " " " дворець Підзамче
12:15	9:40	7:25	до Сокаля і Рави рускої
	з Чернівців, Букарешту,	7:52	до Брухович (18. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)
	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	8:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Піда.	10:30	до Чернівців і Іцкан
	" " " " " на дв. голов.	11:00	до Кракова, Відня, Варшави
	з Підволочиск Копичинець на дв. Підзамче	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний
	" " " " " на дворець головний	11:32	" " " " " дв. Піда
		4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
		4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.

ЗАПІТКА: Рєжа вічна числїть ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В містї видають білєти Іздн: звичайні білєти агєнція часописей Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсмава ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і вські инші, зарїди, як стрєпанї провідники, розвади ієди і т. п. бюро інформаційне п. к. велїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5. в подвірїю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Контора вимїни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотєчного

з купує і продає

вські

папері цїнні

і МОНЕТИ

по найдешевшїм курсї денним не числячи ніякої провїзїї.